A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2016. szeptember 8.*

„Előzetes döntéshozatal — Környezet — Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek az Európai Unión belüli kereskedelmi rendszere — 2003/87/EK irányelv — A kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás — 2011/278/EU határozat — A kiosztás módosítása — A 24. cikk (1) bekezdése — A létesítmény üzemeltetőjének tájékoztatási kötelezettsége — Terjedelem”

A C-461/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgericht Berlin (berlini közigazgatási bíróság, Németország) a Bírósághoz 2015. augusztus 28-án érkezett, 2015. június 3-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **E.ON Kraftwerke GmbH**

és

a **Bundesrepublik Deutschland**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, J.-C. Bonichot (előadó) és E. Regan bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az E.ON Kraftwerke GmbH képviseletében S. Altenschmidt és A. Sitzer Rechtsanwälte,

– a német kormány képviseletében T. Henze és K. Petersen, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében E. White és K. Herrmann, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat (HL 2011. L 130., 1. o.) 24. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az E.ON Kraftwerke GmbH és a Bundesrepublik Deutschland (Németországi Szövetségi Köztársaság) között az E.ON Kraftwerkére az egyik erőműve üzemeltetésének módosítására figyelemmel, a kibocsátási egységek ingyenes kiosztása vonatkozásában háruló tájékoztatási kötelezettség terjedelme tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2003/87 irányelv

3 A 2009. április 23-i 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2009. L 140., 63. o.) módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.) (a továbbiakban: 2003/87 irányelv) kimondja „A létesítményeket érintő változások” című 7. cikkében:

„Az üzemeltető értesíti az illetékes hatóságot bármely, a létesítmény jellegének vagy működésének megváltoztatására és a létesítmény bővítésére, illetve teljesítményének jelentős csökkentésére irányuló olyan tervéről, amelyhez az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedély módosítására van szükség. Ahol szükséges, az illetékes hatóság módosítja az engedélyt. [...]”

4 A 2003/87 irányelv 10. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok 2013-tól kezdődően a 10a. és 10c. cikkel összhangban ingyenesen ki nem osztott valamennyi kibocsátási egységet árverés útján értékesítik. [...]”

5 Ezen irányelv „A harmonizált ingyenes kiosztás közösségi szintű átmeneti szabályai” című 10a. cikke az (1) bekezdésben előírja:

„A Bizottság 2010. december 31-ig közösségi szintű, teljes mértékben harmonizált végrehajtási intézkedéseket fogad el a kibocsátási egységek a [...] kiosztására vonatkozóan [...]”

A 2011/278 határozat

6 A 2011/278 határozat „Alapadatok gyűjtése” című 7. cikke szerint:

„(1) A tagállamok a 2003/87/EK irányelv 10a. cikke értelmében ingyenes kiosztásra jogosult valamennyi meglévő létesítmény esetében – beleértve a csak alkalmanként üzemeltetett, különösen a tartalék- vagy készenléti üzemmódban tartott, illetve a szezonális rendszerben üzemelő létesítményeket – a 2005. január 1-je és 2008. december 31. közötti időszak, vagy adott esetben a 2009. január 1-je és

2010. december 31. közötti időszak valamennyi olyan évére vonatkozóan, amikor a létesítmény üzemelt, összegyűjtenek az üzemeltetőtől valamennyi vonatkozó információt és adatot a IV. mellékletben felsorolt minden egyes paraméterre vonatkozóan.

(2) A tagállamok az adatokat az egyes létesítményrészek tekintetében külön-külön gyűjtik. Szükség esetén a tagállamok kérhetik az üzemeltetőtől, hogy több adatot szolgáltasson.

[...]"

7 A 2011/278 határozat 10. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól:

„A 7. cikk szerint gyűjtött adatok alapján a tagállamok a (2)–(8) bekezdéssel összhangban minden évre kiszámítják a 2013-tól kezdődően ingyenesen kiosztandó kibocsátási egységek számát a területükön található valamennyi meglévő létesítmény vonatkozásában."

8 A 2011/278 határozat 19–21. cikke meghatározza azon feltételeket, amelyek mellett a tagállamok kibocsátási egységeket osztanak ki az érintett létesítmény jelentős bővítése vagy kapacitásának jelentős csökkentése következtében.

9 A 2011/278 határozatnak „A létesítmény működésében bekövetkező változások" című 24. cikke előírja:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltető minden év december 31-ig benyújtson a létesítmény kapacitásával, tevékenységi szintjével és működésével kapcsolatos bármely tervezett vagy tényleges változásra vonatkozó minden lényeges információt az illetékes hatóságnak.

(2) Amennyiben a létesítménynek kiosztott mennyiségre hatással lévő változás következik be a létesítmény kapacitásában, tevékenységi szintjében vagy működésében, a tagállamok az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek végleges éves összmennyiségének meghatározása előtt a Bizottság által rendelkezésre bocsátott elektronikus formanyomtatvány használatával benyújtanak a Bizottsághoz minden lényeges információt, ideértve az érintett létesítménynek az e határozattal összhangban meghatározott, ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek felülvizsgált előzetes éves összmennyiségét is. A Bizottság elutasíthatja az érintett létesítmény számára ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek felülvizsgált előzetes éves összmennyiségét."

A 601/2012/EU rendelet

10 1. cikke szerint az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a 2003/87 irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről szóló, 2012. június 21-i 601/2012/EU bizottsági rendelet (HL 2012. L 181., 30. o.) meghatározza az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása és a tevékenységekre vonatkozó adatok 2003/87 irányelvnek megfelelő, az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Európai Unión belüli kereskedelmi rendszere 2013. január 1-jén kezdődő és az azt követő kereskedési időszakaiban történő nyomon követésére és jelentésére vonatkozó szabályokat.

11 A 601/2012 rendelet „A nyomonkövetési terv tartalma és benyújtása" című 12. cikke kimondja:

„(1) Egy üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető nyomonkövetési tervet nyújt be jóváhagyásra az illetékes hatóságnak.

A nyomonkövetési terv egy konkrét létesítmény vagy légijármű-üzemeltető nyomonkövetési módszereinek részletes, teljes és átlátható dokumentációjából áll, és legalább az I. mellékletben meghatározott elemeket tartalmazza.

[...]

(2) Amennyiben az I. melléklet megemlít egy eljárást, az üzemeltetőnek vagy légijármű-üzemeltetőnek a nyomonkövetési tervtől külön létre kell hoznia, dokumentálnia kell, végre kell hajtania és fenn kell tartania ezt az eljárást.

[...]

(3) E cikk (1) és (2) bekezdésében említett elemeken kívül a tagállamok a létesítmények nyomonkövetési tervébe olyan további elemek belefoglalását írhatják elő, amelyek a [...] 2011/278[...] határozat 24. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelmények teljesítéséhez szükségesek, ideértve olyan eljárás összegzését, amely az alábbiakat biztosítja:

a) hogy az üzemeltető rendszeresen ellenőrzi, hogy a létesítmény kapacitását, tevékenységszintjét és működését érintő, tervezett vagy hatályos változtatásokkal kapcsolatos információk helytállóak-e a fenti határozat alapján;

b) hogy az üzemeltető az a) pontban említett információkat minden év december 31-ig benyújtja az illetékes hatóságnak.”

A német jog

12 2011. szeptember 26-án a szövetségi kormány elfogadta az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek a 2013 és 2020 közötti kereskedelmi időszakban történő kiosztásáról szóló rendeletet (Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020 (BGBl. I S. 1921., a továbbiakban: 2020. évi ZuV).

13 A 2020. évi ZuV „A létesítmény működésével kapcsolatos változások” című 22. §-a előírja:

„(1) A létesítmény üzemeltetője a következő év januárjának 31. napjáig, első alkalommal 2013. január 31-ig, köteles közölni az illetékes hatósággal a létesítmény kapacitásával, tevékenységi szintjeivel és működésével kapcsolatos bármely tervezett vagy tényleges változásra vonatkozó minden lényeges információt.

(2) A 19. § szerinti jelentős kapacitáscsökkentés esetén a létesítmény üzemeltetője a jelentős kapacitáscsökkentés után haladéktalanul köteles tájékoztatni az illetékes hatóságot a kiosztás alapjául szolgáló elem csökkentett kapacitásáról és beépített kapacitásáról. A működés 20. § (1) bekezdése szerinti beszüntetése esetén a létesítmény üzemeltetője haladéktalanul köteles tájékoztatni az illetékes hatóságot a működés beszüntetésének időpontjáról.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

14 Az E.ON Kraftwerke egy energiagazdálkodási vállalkozás, amely az üvegházhatást okozó gázok kibocsátás-kereskedelmi rendszerében való részvételi kötelezettség hatálya alá tartozó több erőművet üzemeltet. A Heyden erőmű (Németország) vonatkozásában kérte a német kibocsátás-kereskedelmi hatóságtól (Deutsche Emissionshandelsstelle, a továbbiakban: DEHSt) a harmadik kereskedelmi időszakra (2013–2020) vonatkozó kibocsátási egységek ingyenes kiosztását a hőkibocsátási szintnek megfelelően.

15 Az E.ON Kraftwerke 2013. szeptember 5-i levelével arról tájékoztatta a DEHSt-t, hogy az általa a 2020. évi ZuV 22. §-ának (1) bekezdése alapján kért tájékoztatással szemben csak akkor szolgáltat adatokat a kiosztás alapjául szolgáló elemek tevékenységi szintjeire vonatkozóan, ha azok kiosztásról szóló határozat megváltoztatását eredményezhetik.

16 2013. szeptember 24-i levelével a DEHSt válaszolt e levélváltásra, hangsúlyozva, hogy azon hasznos információk, amelyek közlését a 2020. évi ZuV 22. §-ának (1) bekezdése előírja, nem korlátozódnak a kiosztás módosításával járó információkra, hanem a kiosztás alapjául szolgáló adatokra vonatkozó minden információra vonatkoznak.

17 Az E.ON Kraftwerke 2013. évre vonatkozó jelentésében „0”-t tüntetett fel a tevékenységi szintre vonatkozó mezőben.

18 A 2013. november 27-én a Verwaltungsgericht Berlin (berlini közigazgatási bíróság) előtt indított keresetében az E.ON Kraftwerke kérte annak megállapítását, lényegében, hogy a 2020. évi ZuV 22. §-ának (1) bekezdése szerint nem köteles a kapacitásra, tevékenységi szintre és a létesítmény működésére vonatkozó minden adatot benyújtani, hanem csak azon adatokat köteles közölni, amelyek a kibocsátási egységek kiosztásának megváltoztatásával járhatnak. Ezt támasztja alá a Bizottság 2011/278 határozatának 24. cikke, valamint a 7. sz. útmutatója.

19 A DEHSt másként értelmezi e bizottsági aktusokat, és azt állítja, hogy a tagállamok feladata a kiosztás szempontjából lényeges információ meghatározása.

20 E körülmények között a Verwaltungsgericht Berlin (berlini közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Mely információk tartoznak a 2011/278/EU határozat 24. cikkének (1) bekezdése értelmében vett lényeges információ körébe? Minőségi vagy mennyiségi-e ez a korlátozás, és különösen a létesítmény kapacitásával, tevékenységi szintjével és működésével kapcsolatos bármely tervezett vagy tényleges változásra vonatkozó olyan információk is a lényeges információ körébe tartoznak-e, amelyek közvetlenül nem járnak a kiosztásról való döntésnek a 2011/278/EU határozat 19–21. cikke alapján történő visszavonásával, illetve megváltoztatásával, és nem keletkeztetnek [e] határozat 24. cikkének (2) bekezdése szerinti benyújtási kötelezettséget?

2) Amennyiben az első kérdésre nemleges válasz adandó: Úgy kell-e értelmezni a 2011/278/EU határozat 24. cikkének (1) bekezdését, hogy az megtiltja a tagállam számára, hogy a létesítmény kapacitásával, tevékenységi szintjével és működésével kapcsolatos bármely tervezett vagy tényleges változásra vonatkozó olyan információkat is igényeljen a létesítmény üzemeltetőjétől, amelyek nem járnak a kiosztásról való döntésnek a 2011/278/EU határozat 19–21. cikke alapján történő visszavonásával, illetve megváltoztatásával?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

21 Az együttesen vizsgálandó kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2011/278 határozat 24. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállam anélkül követeli meg az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek Unión belüli kereskedelmi rendszerében való részvételi kötelezettség alá tartozó vállalkozásoktól, amelyek ezen egységek ingyenes kiosztásában részesülnek, hogy a létesítmény kapacitásával, tevékenységi szintjével és működésével kapcsolatos bármely tervezett vagy tényleges változásra vonatkozó információkat szolgáltassanak, hogy e követelményt az e kiosztásra hatással bíró változásra vonatkozó információkra korlátozná.

22 A 2011/278 határozat szabályozza az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeire vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztást a 2003/87 irányelv 10a. cikke szerint.

23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2003/87 irányelvnek az a célja, hogy az üvegházhatást okozó gázok teljes uniós kibocsátását 2020-ra az 1990-es szinthez képest legalább 20%-kal csökkentse, gazdaságilag hatékony feltételek mellett. E cél elérése érdekében az uniós jogalkotó két mechanizmust

írt elő. Az első, amelyet a 2003/87 irányelv 9. cikke vezetett be, abban áll, hogy a rendelkezésre álló kibocsátási egységeket a tagállamok által a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási terveikről szóló bizottsági határozatok alapján kiosztott kibocsátási egységek teljes éves átlagához képest lineáris módon, 1,74%-os tényező alkalmazásával csökkentik. A második mechanizmus a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítésére vonatkozik, melynek szintén az volt a célja, hogy lehetővé tegye az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásainak a gazdaságilag hatékony feltételek mellett történő csökkentését (2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 81. pont).

24 Ami az ezen időpont után meghatározott tevékenységi ágazatokban ingyenes kibocsátási egységekben részesülő létesítményeket illeti, a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (11) bekezdése szerint az ilyen kibocsátási egységek kiosztása 2013-tól fokozatosan csökken, és 2027-ben az ingyenes kibocsátási egységek kiosztása megszűnik (2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 82. pont).

25 Ezen összefüggésben a 2011/278 határozat 7. cikke értelmében ingyenes kiosztásra jogosult valamennyi meglévő létesítmény esetében, a tagállamok a 2005. január 1-je és 2008. december 31. közötti időszak, vagy adott esetben a 2009. január 1-je és 2010. december 31. közötti időszak valamennyi olyan évére vonatkozóan, amikor a létesítmény üzemelt, összegyűjtenek az üzemeltetőtől valamennyi olyan információt és adatot az e határozat IV. mellékletben felsorolt minden egyes paraméterre vonatkozóan, amelyek lehetővé teszik e kiosztás összegének meghatározását.

26 A 2011/278 határozat 10. cikke szerint a tagállamok az e 7. cikk szerint gyűjtött adatok alapján minden évre kiszámítják a 2013-tól kezdődően ingyenesen kiosztandó kibocsátási egységek számát a területükön található valamennyi meglévő létesítmény vonatkozásában.

27 Amint azt a 2011/278 határozat (15) preambulumbekezdése előírja, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az üzemeltetőktől gyűjtött és a kiosztás céljaira felhasznált adatok hiánytalanok, következetesek és a lehető legpontosabbak legyenek.

28 E megfontolások alapján kell a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdések megválaszolása érdekében vizsgálni, hogy melyek azok a „lényeges információk”, amelyet a tagállamok a 2011/278 határozat 24. cikkének (1) bekezdése szerint kérhetnek az érintett üzemeltetőktől.

29 E tekintetben meg kell állapítani, hogy először is, hogy a 2011/278 határozat nem írja közvetlenül elő az üzemeltetők tájékoztatási kötelezettségét, hanem a tagállamokra bízza azon eszközök meghatározását, amelyek révén meg tudják szerezni az üzemeltetőktől az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek ingyenes kiosztása érdekében kellően jelentős információkat.

30 Ezen adatokat illetően a 2011/278 határozat 24. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok feladata annak biztosítása, hogy az üzemeltető minden év december 31-ig benyújtson a létesítmény kapacitásával, tevékenységi szintjével és működésével kapcsolatos bármely tervezett vagy tényleges változásra vonatkozó minden lényeges információt az illetékes hatóságnak.

31 Meg kell állapítani másodszor, hogy a 2011/278 határozat 24. cikkének (2) bekezdése, amelynek célja a tagállamokat terhelő, arra irányuló kötelezettség szabályozása, hogy nyújtsák be a Bizottsághoz az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek éves összmennyiségének meghatározásához lényeges információkat, kizárólag azon esetekre korlátozza e kötelezettséget, amelyekben e módosítások hatással vannak a létesítménynek kiosztott kibocsátási egységekre.

32 Ezzel szemben a 2011/278 határozat 24. cikkének (1) bekezdése, amely az ilyen változásra vonatkozó minden lényeges információra hivatkozik, nem korlátozza azon kizárólagos esetekre az üzemeltetőkre háruló tájékoztatási követelményeket, amikor az említett módosítások hatással vannak a létesítménynek ingyenesen kiosztott kibocsátási egységekre.

33 A 2011/278 határozat 24. cikke (1) bekezdésének ilyen értelmezése harmadszor, összhangban van a 2011/278 határozat szerkezetével és céljaival.

34 A kibocsátási egységek kiosztási rendszerében ugyanis a tagállamok feladata, amint arra a jelen ítélet 26. pontja emlékeztet, hogy a 2011/278 határozat 7. cikke szerint gyűjtött adatok alapján minden évre kiszámítsák az ingyenesen kiosztandó kibocsátási egységek számát a területükön található valamennyi meglévő létesítmény vonatkozásában. Ennélfogva csak a tagállamok illetékes hatóságainak feladata, hogy az üzemeltetőknél gyűjtött adatok alapján értékeljék, hogy azok hatással lehetnek-e a kiosztott kibocsátási egységek számának meghatározására.

35 Egyébiránt sem a 2003/87 irányelvből, különösen annak 7. cikkéből, sem pedig a 2011/278 határozatból nem tűnik ki, hogy az uniós jogalkotó lehetővé kívánta tenni az üzemeltetők számára, hogy a kibocsátási egységek kiosztására gyakorolt feltételezett hatás alapján válasszák ki azon információkat, amelyeket e rendelkezések szerint közölniük kell.

36 E határozat 24. cikkének rendelkezéseiből kitűnik ugyanis, hogy e rendelkezések figyelembe kívánják venni a létesítmények üzemeltetésének módosításait annak érdekében egyrészt, hogy a tagállamok meg tudják először is határozni az ingyenesen kiosztandó kibocsátási egységek számát a területükön található valamennyi meglévő létesítmény vonatkozásában, másrészt pedig, hogy a Bizottság ezt követően meg tudja határozni az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek éves összmennyiségét.

37 Ebből a szempontból, és amint arra a jelen ítélet 27. pontja emlékeztet, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az üzemeltetőktől gyűjtött és a kiosztás céljaira felhasznált adatok hiánytalanok, következetesek és a lehető legpontosabbak legyenek. Ennélfogva a tagállamok feladata, hogy maguk határozzák meg, hogy az illetékes hatóságok számára mely lényeges információt kell gyűjteniük az üzemeltetőktől.

38 Hivatkozva az így bekért információ lényeges jellegére, a 2011/278 határozat 24. cikkének (1) bekezdése engedélyezi a tagállamok számára, hogy megköveteljék ezen információk közül azon információ illetékes hatóság számára történő benyújtását, amely lehetővé teszi számukra a szóban forgó létesítmény módosításainak objektív értékelését, és megakadályozza azt, hogy az ezen értékeléshez nem kapcsolódó egyéb információkat kérjenek, mint például az e változások okaira, vagy általános értelemben gazdasági vagy kereskedelmi szükségességére vonatkozó információkat, amelyek ellenőrzése a nemzeti bíróságok feladata. Ezzel szemben e rendelkezés nem követeli meg, hogy az információk nyújtása az azon változáshoz kapcsolódó információkra szűküljön, amelyek az üzemeltetők számára úgy tűnnek, hogy hatással vannak a kibocsátási egységek ingyenes kiosztására.

39 E megállapítást nem sértik a „Guidance Document n° 7 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 New Entrants and Closures” című dokumentumban nyújtott magyarázatok, amelyet a Bizottság az internetes oldalán tett közzé. Az e dokumentumban foglalt kifejezett megállapítások szerint ugyanis, az nem bír jogi kötőerővel és nem tükrözi a Bizottság hivatalos álláspontját.

40 A fenti megfontolásokra tekintettel azt kell válaszolni az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre, hogy a 2011/278 határozat 24. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha valamely tagállam anélkül követeli meg az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek Unión belüli kereskedelmi rendszerében való részvételi kötelezettség alá tartozó vállalkozásoktól, amelyek ezen egységek ingyenes kiosztásában részesülnek, hogy a létesítmény kapacitásával, tevékenységi szintjével és működésével kapcsolatos bármely tervezett vagy tényleges változásra vonatkozó információkat szolgáltassanak, hogy e követelményt az e kiosztásra hatással bíró, változásra vonatkozó információkra korlátozná.

A költségekről

41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

A kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat 24. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha valamely tagállam anélkül követeli meg az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek az Európai Unión belüli kereskedelmi rendszerében való részvételi kötelezettség alá tartozó vállalkozásoktól, amelyek ezen egységek ingyenes kiosztásában részesülnek, hogy a létesítmény kapacitásával, tevékenységi szintjével és működésével kapcsolatos bármely tervezett vagy tényleges változásra vonatkozó információkat szolgáltassanak, hogy e követelményt az e kiosztásra hatással bíró, változásra vonatkozó információkra korlátozná.

Aláírások